

16

எனது இளமையின் காலம் இன்று,
மதுவருந்துகிறேன், அது எனக்கு ஆறுதல் என்பதால்;
குறைகூற வேண்டாம் என்னை, கசப்புதான் எனினும் இன்பமானது அது,
கசப்பானது—அது என் வாழ்க்கை என்பதால்.

17

இங்கு வருவது என் சித்தமெனில் நான் வந்திருப்பேனா?
போவதும் என் சித்தமானால் நான் போவேனா?
வராமல், இருக்காமல், போகாமல் இருப்பதைவிட
எதுவும் சிறப்பாக இருக்க முடியாது பாழடைந்த இவ்விடுதியில்.

18

என்ன பயன் நாம் வருவதாலும் போவதாலும்?
எங்கே நமது வாழ்க்கைப் பாவின் ஊடை?
கோளங்களின் சுற்றுப்பாதையில் எத்தனையோ நல்லவர்களின் வாழ்க்கை
எரிந்து சாம்பலாய், ஆனால் புகை எங்கே?

19

என்ன பரிதாபம்! நாமெல்லாம் சருகாகிச் சுருண்டுபோகத்தான் வேண்டும்,
கோள் தடங்களின் அரிவாளால் வெட்டி எறியப்படத்தான் வேண்டும்.
என்ன பரிதாபம்! என்ன துயரம்! இமைப்பொழுதில்
துடைத்தெறியப்படுகிறோம் நாம், நமது ஆசைகள் தணியாமலேயே.

35

முடிந்துபோனதே இளமையெனும் புத்தகம்,
குளிர்காலமாய் மாறியதே வாழ்வின் புதுவசந்தம்;
இளமை என்று எல்லாரும் அழைக்கும் அந்தப் பருவம்,
தொடங்கும்போதும் சரி, முடியும்போதும் சரி, புலப்படுவதேயில்லை.

36

நமது மூலதனம் தீர்ந்துபோக வேண்டும் என்பது என்ன துயரம்,
அழிவின் காலடியில் நொறுங்கிக் கிடக்கும் இதயங்கள் எத்தனையோ;
இவ்வுலகின் பயணிகள் அவ்வுலகில் எப்படித்தான் சமாளிக்கிறார்கள் என்று கேட்பதற்கு
யாரும் திரும்பி வரவில்லை அங்கிருந்து.

37

சிறுவர்களாக இருந்தபோது குருவிடம் சென்றோம் சில காலம்,
நமது ஞானத்தில் நாமே மயங்கிக் கிடந்தோம் சில காலம்;
கேளுங்கள், விஷயத்தின் முடிவு என்ன, நேர்ந்தது என்ன என்பதை:
நீரைப் போல் வந்தோம் காற்றைப் போல் சென்றோம்.

38

போய்விட்டார்கள் உற்சாகமான நண்பர்கள் யாவரும்,
ஒருவர் பின் ஒருவராய் அவர்களை மிதித்துச் சாய்த்துவிட்டது மரணம்;
வாழ்வின் விருந்தில் குடிக்க ஒன்றாய் அமர்ந்திருந்தோம் நாங்கள்,
எங்களுக்கு முன் ஒரு சுற்றோ அதற்கும் முன்போ குடித்து முடித்திருந்தார்கள் அவர்கள்.

72

குயவனின் கடைக்குப் போயிருந்தேன் நேற்றிரவு,
இரண்டாயிரம் குடுவைகளைப் பார்த்தேன், சில பேசிக்கொண்டும், சில ஊமையாகவும்;
ஒவ்வொன்றும் பதட்டத்துடன் கேட்டன,
'குயவன் எங்கே, பாணைகளை வாங்குபவன் எங்கே, விற்பவன் எங்கே?'

73

விலக்கப்பட்ட மதுவருந்தி போதை கொண்டேனா, ஆம் அப்படித்தான்!
நான் அவிசுவாசியா, புறவினத்தானா அல்லது உருவ வழிபாட்டாளனா, ஆம் அப்படித்தான்!
மதத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் சந்தேகமுண்டு என்னைப் பற்றி,
நானோ நானாக மட்டுமே இருக்கிறேன்.

74

குடிப்பதும் களித்திருப்பதும் தான் வாழ்க்கைக்கான எனது இலக்கணம்,
மதநம்பிக்கை, நம்பிக்கையின்மை இரண்டிலிருந்தும் விடுபட்டிருப்பதுதான் எனது மதம்:
விதியென்ற மணப்பெண்ணிடம் கேட்டேன் அவளின் பரிசுப் பணம் என்னவென்று,
'மகிழ்ச்சியான உன் இதயம்தான்', என்றாள் அவள்.

75

மின்னும் மதுவின்றி தரிக்காது என்னுயிர்,
மதுவின்றி தாளாது உடற்சுமை எனக்கு:
'இன்னொரு கோப்பை...' என மதுபரிசாரகன் சொல்ல, இயலாமையில் நான் விடும்
அந்த இறுதி ஆயாசப் பெருமூச்சின் அடிமை நான்.